

Δύο άνταμηδες
εις άκρον βλάμηδες.

- A'. Γειάσου τ' ἀδέρφι, τόκα μας, σκύψε νὰ' σὲ φιλήσω!
Χριστὸς δνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ θέλω νὰ μεθύσω...
B'. Μεθῶ κι' ἔγω, κερνᾶς κρασί;
A'. "Ακοῦς ἔκει!"
B'. "Ε, κέρνα..
A'. Τράβα τ' ἀδέρφι τὸ λοιπὸν 'στὴν πλαινὴ ταβέρνα..
Καὶ νῦχι καλὸ δρώτημα ἔσυ ποιὸν θὰ ψηφίσῃς;
Τὸ ξέρεις, τώρα γίνονται γιὰ τέτοι α συζητήσεις.
B'. Τὶ νὰ σου 'πῶ, βρὲς ἀδελφέ! ἔγω ἀπ' τὸ κονβέρνο
διορισμὸ δὲν ἔλαβα, λουφὲ σχεδὸν δὲν πέρνω,
'στὰ ύστερα μ' ἔγγνωρισες, ἔγω ποδιαῖς δὲν γλείφω,
δημος, πῶς θέλεις νὰ' στὸ' πῶ... θὰ φίξω ἀσπρὸ ψῆφο.
A'. Μωρὲ τὶ λές, βλαμάκη μου; γιά πιὸ καλὰ στοχάσου,,
θ' ἀσπρίσῃς τὴν Κυβέρνησι; τὸ λές μὲ τὰ σωστά σου;
Μὰ πῶς; ἔσυ δὲν ἔπαθες καθόλου ἀπὸ φόρους,
ἀπὸ τὰ σπίρτα, τὰ καπνά κι' ἀπὸ τοὺς εἰσπρακτόρους;
"Έγω 'στὸ λέω καθαρὰ πῶς ἀν δὲν σ' ἔκτιμονσα,
μὰ τὸ σταυρὸ τὸν τίμιο θὰ σὲ παρεξηγοῦσα.
B'. Μωρὲ γιατὶ 'στὴν πίστι σου σὲ τέτοια πίστι δίνεις
καὶ κάπως μὲ ἀπάθεια τὰ πράματα δὲν κρί· εις;
"Ἐτοι λοιπὸν 'μιλήσανε καὶ σ' ἄλλους τῆς παρέας....
Μὰ λέγε, δὲν ψωνίζομε φτηνότερα τὸ κρέας;
Δὲν τρῶμε τὸ ψωμὶ φτηνό, πιστεύω καὶ τ' ἀλάτι;
Δὲν καταργήθη, ἀδελφέ κι' ἡ ἀτιμη δ ε κ α τη;
A'. Είσαμε 'δῶ! μὴν προχωρῆς, ἀν θὲς νάμαστε φίλοι,
βλέπω πῶς μὲ τὸ μέρος των σ' ἐπήραντε οἱ σκύλοι..
B'. "Οχι μωρέ, μὰ τὸ Χριστὸ σου λέω πίστεψέ με..."

- πρώτη φυρὰ ποῦ τύχαμε οἱ δρό μας καὶ τὰ λέμε.
Μὰ πῶς τὸ θέλεις, δὲν 'μπορῶ χωρὶς καμμιὰ αιτία
νὰ χάφτω τόσο εὔκολα τὴν κάθε ἀγυρτεία..
A'. Μωρὲ σου λέω πίστεψε δτι καλὺ δὲν πάμε
καὶ θάρη 'μέρα ποῦ ψωμὶ δὲν θάχουμε νὰ φάμε.
Καὶ τὸ καλό, μὰ τὸ Χριστό, βλαμάκη ποῦ σου θέλω,,
'ντροπὴ'σε τέτοιους υπρυργοὺς νὰ βγάζεις τὸ καπέλο..
φασκέλωστους κι' ἔλ' ἀπὸ δῶ μὲ τὸ 'δικό μας κόμμα.
B'. Τέτοια βρισιλὰ δὲν 'πρόσμενα ἀπ' τὸ δικό σου στόμα.
Μὰ πῶς, φὲ βλάμ.η, γύρεψες τάχα νὰ μὲ κεράσης
κι' ἔτοι μέ τρόπο τοφερες γιὰ νὰ μᾶς ἀγοράσης;
Δὲν ξέρεις τάχα πῶς ἔγω γ' αντό μου τὸ σφαιρίδι
εὐθὺς τὰ κάνω θάλασσα ως ποῦ νὰ πῆς κρομμύδι;
Δὲν ξέρεις πῶς' μπορεῖ κι' αντὸ τὸ αἷμά μου νὰ χύσω,
μὰ δχι ἀπ' τὸ κόμμα μου 'στοὺς ἄλλους νὰ γυρίσω;
A'. Στάσου τ' ἀδέρφι μιὰ' στιγμή καὶ μὴ θυμόνης τόσο,
γιατὶ κι' ἔγω, μὰ τὸ σταυρό, στὸ τέλος θὰ θυμώσω.
Δὲν τὰ σηκώνω εὔκολα ἔγω τέτοια παχύδια..
Σώπα λοιπόν.., ἔ! μάστορη, γιὰ φέρε μας τὰ ίδια!..
Θέλεις μαθής νὰ γίνωμε σὰν τὰ σκυλιὰ τοῦ δρόμου;
"Ἐσ' είσαι μὲ τὸ κόμμα σου κι' ἔγω μὲ τὸ 'δικό μου.
B'. Τότε τ' ἀδέρφι μοδντζωσε αντὶ τὴν ιστορία...
"Ε! ταβερνιάρη, φέρε μας μισή δκά' στὰ τρία.
A'. Χριστὸς δνέστη τὸ λοιπόν, σκύψε νὰ σὲ φιλήσω
καὶ ὅποιον θέλω, βλάμη μου, ἔκεινον θὰ ψηφίσω.